

Затворниците-българи, между които се намирали и многобройни комитаджии, били, напротивъ, пустнати на свобода и съм участвували въ буйствата. Фактътъ, че въ затвора е имало същинска касапница, е неуспоримъ, както това явствува отъ свидѣтелстването на г. Алингтонъ, директоръ на американския клонъ на компанията за тютюните. Неговиятъ слуга (гавазинъ) е билъ арестуванъ нѣколко дни по-рано, въроятно, защото се било разчулъ, че капитанъ Дукасъ, известенъ войвода на гръцки чети, билъ въ града, прѣоблечень като гавазинъ, на служба у нѣкоя тютюнева фабрика. Напраздро г. Алингтонъ молилъ за освобождаването на своя служащъ. Слѣдъ заминаването на послѣдните български части той посѣтилъ затвора, дѣто открилъ единъ купъ отъ 13 трупа, между които билъ и неговиятъ гавазинъ тежко раненъ. Послѣдниятъ умрѣлъ въ болницата малко врѣме слѣдъ това, но успѣлъ, прѣди смъртъта си, да разправи случилото се съ него. Неговиятъ пазачъ-българинъ му билъ искатъ за откупъ 10 лири, безъ да му даде възможность да си ги достави отъ вънъ. „Методически постъпваме ние“, му билъ казалъ пазачътъ. „Имате да живѣете още 4 часа. Ще ви биятъ съ камшикъ всѣки половинъ часъ и слѣдъ четириятъ часа ще ви убиятъ“. И дѣйствително, накарали го да се простре на пода, дѣто го и заковали съ щикъ. Г-нъ Алингтонъ прибавя, че рѣцѣтъ му и гърба му, съсипани отъ бой, били черни като ботушитъ му. Явно е, че и 12 други затворници били третирани съ сѫщото варварство.

По-голѣмата част отъ българския гарнизонъ, както и генералния щабъ, напустнали Сересъ на 5 юлий. Това причинило паника и за запазване реда единъ кавалерийски ескадронъ безъ коне почналъ да обикаля града. Гръцките чети и въоръжените граждани били вече подъ оръжие и стрѣляли върху ескадрона отъ нѣколко кѣщи. Ескадронътъ се настанилъ тази ноќь вънъ отъ града, дѣто влѣзълъ повторно въ недѣля, но, очевидно, безъ да се опита да потуши движението. Въ понедѣлникъ (ако не въ недѣля) ефективната власт минала въ рѣцѣтъ на гърцитъ отъ града. Архиепископътъ билъ провъзгласенъ за губернаторъ, а една комисия отъ първенци засѣдавала постоянно въ епископския дворецъ. Тридесетъ души гърци въоръжени, облечени въ езонска форма, макаръ, въроятно, да съм били нередовни воиници, били пристигнали въ Сересъ, командувани, споредъ твърденията на единъ отъ свидѣтелитѣ, отъ капитанъ Дукасъ. Единъ руски лѣкаръ, числящъ се къмъ санитарната българска служба (д-ръ Клугманъ, в. приложение № 22), когото били оставили въ града, чулъ въ понедѣлникъ единъ гръцки свещеникъ да кани жителитѣ въ епископския дворецъ, дѣто били раздадени оръжия най-напрѣдъ на гърцитъ, послѣ и на турцитъ. Отъ понедѣлникъ сутринъта до четвъртътъ вечеръта тѣзи нередовни гръцки воиници и градската милиция, които били уредили, станали господари на града. Три пъти подъ редъ тѣ били нападнати отъ малки български отряди, които се връщали да прѣприе-